

Matt.10,24-31

Præd.3,1-11

Rom.8,1-4

7.s.e.trin., den 15.7.2018

743 644 518 49 41 (alterg) 31

Sælges to spurve ikke for en skilling? Og ikke én af dem falder til jorden, uden at jeres fader er med den?

Jesus minder os om, at Gud har omsorg - ikke kun for os mennesker, men selv for de små fugle.

I den gamle bibeloversættelse stod der: *Uden at jeres Fader er med i det.* Det er næsten det samme, men går vi endnu længere tilbage, hed det: *Uden jeres Faders vilje.* Det er der nok nogle af jer, der kan huske.

Det er blevet brugt til at hævde, at alt er Guds vilje - både det gode og det onde. At det er Guds vilje, når vi kommer ud for ulykker og sygdom. Jeg tror, det er forkert tolkning.

Kaj Munk begynder en af sine prædikener med at tale om Lars Nokendram.

Dengang Lars Nokendram havde sagt Farvel til Katrine og var cyklet til Stationen og kommen meget for tidligt, gik han ned til Jens Eftermiddag for at faa sig en Punch før Toggang, og den fik han, og en til, og vel sagtens endnu en, og da han "gik" til Toget, faldt han og brak sit Ben. Ved Budskabet herom sagde Katrine, som ikke var uden gudelig Tænkemaade: Det skulde nu saadan være.

Men Katrine tog fejl. Det skulde helt være helt anderledes.

Så langt Kaj Munk. Det er ikke alt, der sker, er der efter Guds vilje. Vi mennesker kan ikke give Gud skylden for det, der er ondt, når sandheden jo i mange situationer er den, at vi selv har hele skylden.

Det er ikke Guds skyld, at mennesker opfører sig som Lars Nokendram og drikker sig fulde, så der sker ulykker med dem selv eller med andre.

Jesus siger giver os ikke en forklaring på det onde, men han viser os Guds omsorg.

Guds kærlighed er en omfattende kærlighed, som når de mindste fugle. Hvor meget da ikke os mennesker? Fugle omtales som en af de billigste madvarer, der kunne købes. De havde ikke stor værdi, men Gud er med dem.

Vi hører gang på gang om, at Jesus havde medlidenhed med mennesker. Han ynkedes over dem. Han hjalp de syge og helbredte dem.

Gud sendte sin søn til jorden og han arbejder målbevidst på at gøre alt det godt, som blev ødelagt ved syndefaldet.

Det gælder på to planer - både det lodrette plan og det vandrette plan.

For det første gælder det i forholdet mellem Gud og os mennesker. Jesus gjorde alt det godt, som vi har gjort forkert. Han sonede vores skyld og tog vores straf. Han gav sit liv for os, for at vi skal leve ved ham.

Det er det, Paulus taler om, i dagens episteltekst. Den handler om, hvordan Jesus har befriet os for at skulle kæmpe alene for at opnå Guds tilgivelse og frihed. Han sendte sin søn for at lovens krav skulle opfyldes i os, når vi tror på ham. Det er

evangeliet, som vi har hørt og som vi skal bringe videre - til vore medmennesker og til de kommende generationer.

For det andet gælder det også i forholdet mellem mennesker og forholdet for os mennesker her i denne verden. Det hører med til Guds ønske om, at vi skal have det godt. Han helbreder syge. Nogle gange gør han det gennem bøn, men de fleste gange gør han det gennem lægernes hjælp - gennem behandlinger med medicin eller kirurgi.

Jesus kom ikke for at fjerne al sygdom og al lidelse. Der vil stadig være spurve og mennesker, der dør. Det sker først den dag, da Gud gør alting nyt og skaber en ny himmel og en ny jord. Indtil da må vi leve med den virkelighed: at både fugle, dyr og mennesker bliver syge og dør.

Vi *får* ikke nogen forklaring på det onde her i verden. For der *er* ikke anden forklaring, end at mennesket har sat sig op mod Gud og valgt sine egne veje. Dermed slipper der kræfter løs, som dybest set *ikke* er efter Guds vilje.

Men midt i lidelsen og savnet vil Gud være nær. Det er denne omsorg, Jesus peger på i dag, når han taler om de små spurve, som ikke har nogen stor værdi. Selv de er omfattet af Guds omsorg.

Hvad betyder det så ikke for os? Vi har jo langt større værdi. Vi er så værdifulde i Guds øjne, at han sendte Jesus til verden for vores skyld.

Da Jesus gik omkring hernede, blev han mødt med modsigelse, foragt og blev til sidst korsfæstet. Jesus kom for at hjælpe os mennesker og så oplevede han, at der var nogle, der ville ham det ondt.

Han oplevede, at modstanderne svinede ham til. De beskyldte ham for at overtræde Guds bud, når han forsøgte at hjælpe mennesker i nød.

Jesus oplevede, at der var nogle, der kaldte ham for Beelzebul, når han hjalp mennesker, der var besat af en dæmon. Beelzebul var navnet på dæmonernes herre. Det var en gammel afgud, som vi kender fra kongetiden - her kaldes han dog for Baal-Zebub. Begge navne står for djævelen. Jøderne kaldte Jesus for Satan og mente, at han stod i ledtog med ham.

Det var det værste, man kunne kalde Jesus. Jesus, som kom for at bekæmpe Guds modstander og som sejrede til sidst.

Jesus måtte lide forfølgelse og modstand, mens han forsøgte at hjælpe os. Når det gik ham sådan, er det også naturligt, at det vil gå os på samme måde. Det forbereder Jesus sine disciple på i dag.

Det kan opleves på forskellig måde. Vi oplever i vores land ikke kristendomsforfølgelser på samme måde, som mange oplever det rundt om i verden.

Jesus taler i dag til sine disciple, som er på vej ud med evangeliet. På deres vej vil de møde forfølgelse og modstand. Da kommer Jesus til dem og siger tre gange: *Frygt ikke!*

De skal ikke frygte dem, der forfølger dem. De skal ikke frygte mennesker.

Jesus sætter frygten på plads - ikke mindst frygten for andre mennesker. Søren Kierkegaard siger et sted: *Kun én skal du frygte, nemlig Gud.* Og så tilføjer han: *og kun én skal du være bange for, nemlig dig selv!*

Kun én skal du frygte, nemlig Gud, og kun én skal du være bange for, nemlig dig selv!

Det er ord, der giver mening. Jesus taler om, at vi ikke skal frygte mennesker, selv om de kan gå så vidt, at de tager vores liv. De kan ikke røre sjælen.

Det er kun Gud, der kan lade både sjæl og legeme gå fortabt i Helvede. Det er stærke ord, vi hører fra Jesus, men han siger dem ikke for at gøre os bange. Vi skal have ærefrygt over for Gud og stole på ham. Vi skal ikke være bange for ham. For han vil gøre alt for sine børn. Han har omsorg for os - hver eneste dag.

Jesus kommer i dag og siger til os: *Frygt ikke!* Han har tidligere lovet - og det løfte står han ved - at han vil være med os alle dage indtil verdens ende. Vi er derfor ikke alene. Vi har en omsorgsfuld frelser, der kommer til os med sin hjælp og trøst. Han har forståelse for vores situation, for han har selv prøvet den.

Det er vigtigt, at man er realistisk. Der er mennesker, der kan lide at drømme og fantasere. Det er sjældent, at virkeligheden er sådan, som de forestiller sig.

Livet er en blanding af lyse og mørke farver, gode og dårlige dage. Det minder den gamle vismand, prædikeren, os om i den GT-lige tekst, som jeg læste fra alteret. *Alting har en tid, for alt, hvad der sker under himlen, er der et tidspunkt.*

Og så opremser han en række modsætninger - *en tid til at fødes, en tid til at dø, en tid til at plante, en tid til at rydde osv.*

Både det lyse og det mørke hører hjemme i vores liv. Det er som med et maleri. Der skal normalt bruges både mørke og lyse farver, for at man kan se kontrasterne og dermed se motivet. På samme måde er vores liv også en blanding af mørke og lyse dage.

Vi kan håbe på, at der er flest lyse dage, men Gud har lovet, at han også vil være med i de mørke dage. Heller ikke der, i mørket, er vi alene.

Prædikeren forsøger at forstå livet under himlen eller under solen, som han siger flere steder. Det er det, den menneskelige fornuft kan prøve på at forstå. Det, der sker i himlen, det, der er Guds tanker, kan vi ikke regne ud med vores forstand - om man så har en stor eller lille intelligenskvotient. Det er en hemmelighed, siger Jesus.

Men det er ikke en hemmelighed, som skal blive ved med at være en hemmelighed. Jesus kom for at gøre den kendt. Han kom for at vise os Guds tanker med os og Guds planer om at frelse os.

Han kom for at befri os for frygten for mennesker og for at give os en realistisk forståelse af menneskelivet. Og dertil hører, at vi er inde under Guds omsorg.

Lad os leve med tro og tillid til ham, som vil gå med os og aldrig svigte os.

Frygt ikke, siger han, for I er mere værd end mange spurve.

Amen